

РЕШЕНИЕ

№ 4532 /30.09.2016 година, град Бургас,

128
2c +
MP
07.10.16

Административен съд – Бургас, в съдебно заседание на шестнадесети септември, две хиляди и шестнадесета година, в състав:

Председател: Павлина Стойчева

Членове: Даниела Драгнева

Веселин Енчев

секретар Йовка Банкова

с участието на прокурор Галя Маринова

разглежда адм.д. № 768/2016 година.

Производството е по глава X раздел III от АПК.

Образувано е по протест на прокурор при Окръжна прокуратура – Бургас против точка 13 от раздел „Г“ - „Цени на технически услуги“ в Тарифа № 2 от Наредба № 11 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги, и права на територията на Община Поморие (Наредба № 11), приета с решение № 426/05.03.2003 година на Общински съвет – Поморие (ОБС).

С оспорената точка от Тарифа № 2 на Наредба № 11 (лист 44) са въведени такси за издаване на “разрешения за прокопаване на тротоари и улични настилки” за териториите на населените места в общината – за електронни далекосъобщителни и „ел.“ мрежи, водопровод и канализация, за газоразпределителни и „топлопреносими“ мрежи, за извършване на изкопни работи по монтиране на фундамент за РИЕ (аббревиатура без легално определение в Наредба № 11, която съдът тълкува като „рекламно – информационен елемент“), за възстановяване на елементи от инфраструктурата след извършване на СМР, както и „депозит за разноски по принудително премахване на РИЕ“.

В протеста се поддържа, че таксите, въведени от ОБС с точка 13 от Тарифа № 2 на Наредба № 11, нямат законово основание, а на практика са неделима част от извършването на строително – монтажни работи (СМР), за които се изисква изрично разрешение по ЗУТ, за чието издаване е предвидена отделна такса, т.е. въвежда се такса върху такса. Заявява се, че с определените такси се нарушава нормата на чл. 6 ал.1 – 2 от ЗМДТ. Твърди се, че след като извършителят на разрешените СМР дължи осъществяването на необходимите възстановителни работи по инфраструктурата, на основание чл. 74 ал.1 т.8 от ЗУТ, въведените такси нямат своята материалноправна обосновка - конкретните обществени отношения се вече уредени от ЗУТ.

Формулирано е искане за отмяна на точка 13 от Тарифа № 2 на Наредба № 11.

Ответникът оспорва жалбата, представя административната преписка.

Протестът е допустим.

Съгласно чл.186 ал.1 – 2 от АПК, право да оспорват подзаконов нормативен акт имат гражданите, организациите и органите, чиито права, свободи или законни интереси са засегнати или могат да бъдат засегнати от него или за които той поражда задължения. Прокурорът може да подаде протест срещу акта.

129

Според чл.187 ал.1 от АПК, подзаконовите нормативни актове могат да бъдат оспорени без ограничение във времето.

Съгласно чл. 16 ал.1 т.1 от АПК, във връзка с чл. 127 т.5 от Конституцията, прокурорът следи за спазване законността в административния процес, като предприема действия за отмяна на незаконосъобразни административни и съдебни актове; започва или встъпва във вече образувани производства, когато прецени, че това се налага от важен държавен или обществен интерес.

Таксите, въведени с точка 13 от Тарифа № 2 към Наредба № 11 са част от подзаконов нормативен акт и прокурорът притежава процесуалната легитимация да ги оспорва с оглед защитата на обществения интерес.

След като се запозна с материалите по делото и доказателствата, представени в хода на съдебното заседание, съдът приема от фактическа страна следното.

С протестираната точка от Тарифа № 2 към Наредба № 11 ОБС – Поморие е въвел такси - в лева на линеен метър СМР - за издаване на разрешения по извършване на прокопаване на тротоари и улични настилки в населени места в общината за полагане на елементи от техническа инфраструктура – електронни далекосъобщителни мрежи, електропреносни мрежи, водопроводни, канализационни, газоразпределителни и топлопреносни съоръжения. Установена е такса в абсолютен размер (50 лева) за съставяне на протокол, в който да се отрази „възстановяване на тротоари, улични платна и зелени площи“. Въведен е и депозит – в лева на квадратен метър СМР – за „възстановяване на тротоари, улични платна и зелени площи“, а също и за „разноски по принудително премахване на РИЕ“ (в абсолютен размер – 550 лева). Предвидено е цитираните депозити да се възстановяват в 14 – дневен срок – без да се дължи лихва за периода, през който средствата са престояли законно в общинския бюджет - и след издаването на протокол за възстановяване на общинската инфраструктура или за установяване на премахнат РИЕ.

Протестът е основателен.

Наредба № 11 е подзаконов нормативен акт, приемането на който е от компетентността на общинския съвет като орган на местната власт и местното самоуправление. С нея се уреждат, съобразно нормативните актове от по-висока степен, обществени отношения с местно значение при условия и граници, определени от закона.

Редът за издаване на нормативни административни актове е регламентиран в чл. 75-80 от АПК, а за неуредените въпроси се прилага субсидиарно ЗНА по аргумент на чл. 80 от АПК.

Наредба № 11 е издадена от компетентен орган - Общински съвет – Поморие, овластен от разпоредбата на чл. 141 ал.4 от Конституция във връзка с чл. 21 ал.1 т.7 от ЗМСМА и чл. 9 от ЗМДТ, които предвиждат като негово правомощие определянето на размера на местните такси. Видовете такси, които могат да се събират, са изрично и лимитативно изброени в закона съгласно чл. 6 ал.1 от ЗМДТ, а принципите относно определяне размерите им се уредени в разпоредбите на чл. 7 и чл. 8 от ЗМДТ.

ОБС не е представил доказателства във връзка със спазване на административнопроизводствените правила по издаване на нормативния акт, макар и такива възражения да не се съдържат в протеста, по повод който е образувано настоящото дело. От ответника не са представени доказателства, че е спазена

130

процедурата по изработване на проекта на наредбата, както и че разглеждането, обсъждането и гласуването е извършено при спазване правилата по ЗМСМА.

Протестираната точка от Тарифа № 2 към Наредба № 11 е приета въз основа на законова делегация по чл. 9 от ЗМДТ, с която се възлага на общинските съвет да приемат Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги. Таксите, приети с т.13 от Тарифа № 2 би следвало да целят уреждането на отношенията, свързани с определянето и администрирането на местни такси и цени за услуги, *предоставени* на физически и юридически лица от общинската администрация.

Общинските съвети като органи на местното самоуправление на територията на съответната община, решават самостоятелно въпросите от местно значение, които законът е предоставил в тяхната компетентност. В изпълнение на предоставените им правомощия, те са овластени да издават нормативни актове, с които да уреждат (съобразно нормативни актове от по-висока степен) обществените отношения с местно значение - по аргумент от чл. 76 ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 8 от ЗНА и чл. 21 ал. 2 от ЗМСМА.

Съдържанието на чл. 6 ал.1 – 2 от ЗМДТ показва, че местните такси, които се събират от общините, без изключение, са обусловени от извършването на услуги (насрещна престация) от общинската администрация на населението или на юридически лица, на територията на общината. От цитираната нормативна уредба следва, че на общинският съвет е предоставено правото да определя цена за всички услуги, които не са отразени в чл. 6 ал.1 от ЗМДТ, като такси.

Разпоредбата на чл.72 ал.1 от ЗУТ предвижда разкопаването на уличните настилки да се извършва въз основа на разрешение за строеж, за издаването на което и за други административни и технически услуги по ЗУТ, съгласно §3 от ДР на закона, се събират такси по ЗМДТ и по ЗДТ. Така законодателят изрично е регламентирал, че за разкопаване на улични настилки се изисква разрешение за строеж, издаването на което е техническа услуга, за която се събира такса по силата на чл.6, ал.1, б. „д“ от ЗМДТ. В чл. 34 ал.1 от Наредба № 11 изрично е предвидено, че за издаването на разрешение за строеж следва да се заплатят конкретно определени такси – зависимост от вида и предназначението на сградите, а също и от размерите на строежа (лист 22). В този смисъл, за извършване на дейностите, свързани с прокопаване на тротоарни и улични настилки, и след като нормата на чл.72, ал.1 т.1 от ЗУТ изрично предвижда, че същите се извършват въз основа на разрешение за строеж, следва, че не се изисква издаване и на допълнително „разрешение за прокопаване“, за каквото с протестирания текст на т. 13 от Тарифа № 2 към Наредба № 11 е предвидено плащане на съответните допълнителни такси – на линеен метър, на квадратен метър и в абсолютен размер.

За издаването на индивидуален административен акт - разрешение за прокопаване, което по същество дублира строителното разрешение по чл.72 ал.1 от ЗУТ, не може да се събира такса, тъй като такава услуга не е предвидена нито в ЗМДТ, нито в специален закон, т.е. не са налице основания по чл.6, ал.1 или 2 от ЗМДТ за определяне на процесната такса.

Съдът съобрази, че липсват и доказателства за материално-технически и административни разходи на общината по извършване на подобна „услуга“ по смисъла на чл.7, ал.1 от ЗМДТ, при условие, че тези дейности не се извършват от служителите на общината, а от възложителя на строежа, т.е. липсва каквато и да е

131

обосновка какви именно разходи общината ще възстанови с въведената от нея такса за тези технически услуги.

Цитираните мотиви се отнасят и до определените депозит за „възстановяване на тротоари, улични платна и зелени площи“, „депозит за извършване на изкопни работи за монтиране на РИЕ“ и „депозит за разноси по принудително премахване на РИЕ“.

Разпоредбите на точка 13 от раздел „Г“ - „Цени на технически услуги“ в Тарифа № 2 от Наредба № 11 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги, и права на територията на Община Поморие, приета с решение № 426/05.03.2003 година на Общински съвет – Поморие, следва да бъдат отменени.

По изложените съображения, на основание чл. 193 ал. 1 от АПК съдът

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ точка 13 от раздел „Г“ - „Цени на технически услуги“ в Тарифа № 2 от Наредба № 11 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги, и права на територията на Община Поморие, приета с решение № 426/05.03.2003 година на Общински съвет – Поморие.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД БУРГАС
Решението е влязло в сила на 07.02.18
Секретар:

ИДНО С ОРИГИНАЛА
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД БУРГАС
Дата: 06.02.2018

